

milý Odro,

Jsem šťastná, že jsem spolu s dekou a dvojmi
kárky přešla spoustu krásného času. Často jste
u nás jako malí spárali, jzdili jsme lyžičkou
s námi a s dědou na jízdovku k moři a na
okružní a podle svého rytmu, na který nikdy
nezapomenou „ná se sice na přístě ruk“, Když
jsem odjížděl zpět domů, jsem, že byl s námi
rad a šťastný. Soudli jsme odhodit údarosti a
eventuálně problémy řídit s klidem a humorem.

Teď jsme ale potkali názná snice, jež se
více nebo méně podal, ale navim, kolik času na
sebe jistě budeme mít. Proto si přiu pár radek,
aby se třeba nikdy porily a také si nahradily
těch pár ruk s námi, o které také osim, pokud
ji vyžadují.

Máš velké štěstí na rodič, které se mají
rádi, stále se měle ráji, máš se na ně se všim
obrádit a o všem s nimi diskutovat. Pár si toho,
a nich máš jistota, že nikdy nebudeš na úzkosti,
které občas rád přináší, sám. Stále to i o svých
starších bratřích. Rodinu, kde se mále rádi,
sportují, pracují a smějete se společně si
nikdy a nikdy neunikte.

Když si mi mezi proforka na gymnáziu
napravit do pamětníku (když jsme ho věckny
holky měly) vidat: „Vidit je moc. Snad se

moci se dostát. Vědění dá čemu svému já, vědění
se naučí překřít se před nikým a vzápětí se
v ničím. Vědění je sdraví duše." Čím jsem starší,
tím více vidím, kolik je v tom pravdy. Ne se, čli,
reditařej se a přemýšlej, ubráně u tak v dnešním
kapitokém a nepřeháněm světe jednoduchým světem
a těsněm, které jsou nabízena různými politice-
kyjmi a jinými kariéristy, ale nikomu nevedou.
Samozřejmě, že nejdůležitější je svoboda, to si
saručí, se naučí studovat, pracovat a rozhodovat
se podle svého svědomí. Proto je třeba je hájit.
Nikdy nestoj na stěh, se mě někdo sardě a
připraví si svůj nest sem. Ne na světe není
kardarmo. Naopak se snaží otklapovat lidmi, které
jsem schyzi a ochidui dělat něco pro druhé bez
odvěk "co za to?"

Mužně se se sám přesvědčil při svém
pohybu v civilizaci, se podívat a ksměo člověka častu
k lidem. Mne se do v životě dost osvědčila,
málokdy jsem se dostala do konfliktu, přestože když
se na člověka nsměješ, je dítěto světe odporiděl
krutostí. Žrovna také nřbrěj humor, poměře
si přenést se přes starosti a problémy. Člověk
nemí sám seke křít me věže, když se nas mje
(i svým chyběm), říje se tíje. Směk ověkozje a
uvotnaje, neměl by ale skluzavout k nsměvání.
Ale to by miš, smějeme se společně rádi a často.

Někuda švih stránky jsou sadimé, když dítě
míněný mi. Chci je, aby vědit, se jsi by, doji

kráska i rodiče to nejmenší, co mám, přinesli
jste mi do života plno radosti, štěstí, jsem docela
pysná na to, jak jste chytrí, pracovití, chytáči dohřev
a veselí parádi (a máma i ~~ta~~ skromný pocit,
že jsem to sama snad trochu přizpůsobila).
Že sportu máš, že radost a vřelost je jen po podobě
kře, proto se v životě neukluj k faultům,
kud' pociť a měj rád lidi. Svád je dít dotyč
na měte mě.

Mám a vás mám rád, všim se na každou
chvilku, kterou s vámi ještě budu. Děvka mi do
silu bojovat s chorobou a jsem plná optimismu,
že ještě společně utam vyjdeme, i když teď se
sám budete hlídat vy vás (mne a dítu) než my
vás, jak doma bylo, když jste byli malí!

Lily se krásný život, nejméně na nás v dětem,
pokud jsme snad něco pokazili, dít nám do cepek.
To situace i se dítu.

Přízi si radost a štěstí v životě, protože do
je k potěšení a pracovního dít dítě a
pokud, není nikdy každému dítu.

Všim se na každou chvilku, kterou mám ještě
s vámi dopředu a přízi si krásný život a krásné
mám.

Lily se krásný život

17. prosince, 20. 4. 2019